

نقد کتاب به دنبال کاغذ اخبار

سرگذشت مطبوعات برای دانش آموزان

مسعود جوادیان

به دنبال کاغذ اخبار

لیلی فرهادپور

تهران، ققنوس، ۱۳۹۰

می‌توان گفت موضوعی تخصصی است که شمار اندکی حوصله مطالعه آن را دارند؛ چه رسد به دانش‌آموزان! تهیه مطلبی در این باب برای دانش‌آموزان - احتمالاً ابتدایی - آن گونه که حوصله کنند و آن را بخوانند، کاری است بس صعب و ظریف که **فرهادپور** به خوبی از عهده آن برآمده است.

نویسنده در این کتاب، چگونگی شکل‌گیری «کاغذ اخبار» را بیان کرده است. سپس به زبانی ساده و شبه‌داستانی، دست خواننده را می‌گیرد و از کوچه‌های پریپچ و خم دنیای نشریات عبور می‌دهد. کار جالب دیگر نویسنده این است که اصطلاحاتی همچون «مطبوعات»، «نشریات» و یا ویژگی‌های «خبر» را لابه‌لای مطالب، برای مخاطب تشریح کرده است.

نیز در فواصل مطالب اصلی که پرده به پرده نگاشته شده، اطلاعاتی ضمنی و فرعی را لحاظ کرده و همراه با تصویر، به خواننده ارائه داده است.

سولماز شبانی برای هر قسمت از مباحث کتاب، تصویرسازی کرده است. تصویرسازی نسبتاً یکدست و مرتبط با متن است که البته می‌شد بهتر هم باشد. اگر نویسنده محترم سال‌های قمری را به شمسی تبدیل می‌کرد، مخاطب خردسال را در فهم و درک بهتر مباحث یاری رسانده بود.

اگر امروزه از مقابل یکی از دکه‌های روزنامه‌فروشی - که البته دیگر فقط روزنامه نمی‌فروشند - عبور کنید، از کثرت انواع نشریات شگفت‌زده می‌شوید؛ از روزنامه‌ها گرفته تا فصل‌نامه‌ها و از نشریات هنری گرفته تا سیاسی، ورزشی، ادبی و...! تازه مجلات الکترونیکی خود داستان دیگری دارند.

چنین است امروز و چنین نبود آن روزگار! روزگاری در حتی پایتخت کشور، یک نشریه برای اطلاع‌رسانی و نشر اندیشه‌ها وجود نداشت. تا اینکه از «کاغذ اخبار» شروع شد و به نشریه جدی‌تر و ماندگارتر «وقایع اتفاقیه» رسید. از آن پس شاهد افزایش انواع روزنامه‌ها، هفته‌نامه‌ها، نشریات کودکان و غیره بوده‌ایم. کتاب «به دنبال کاغذ اخبار» شرح این ماجراست و البته برای سنین پایین. در این کتاب، درباره **عباس یمینی شریف و جبار باغچه‌بان** مطالب جالبی ارائه شده است؛ هرچند جای تصویر مجله «بازی کودکان» که مرحوم یمینی آن را چاپ می‌کرد، در آن خالی است.

داستان مطبوعات و سرگذشت آن را عموم مردم نمی‌خوانند و